

jeg sagde angaaende Nr. 119. — Ændringsforslag Nr. 123 kan jeg tiltræde. — Derefter vil jeg komme til Nr. 124 og en Række andre Ændringsforslag, der angaa Spørgsmaalet om Vidneeden, men det er Spørgsmaal, som det vil være mig ganske umuligt at traktøre behørigt paa det $\frac{1}{2}$ Minut, der er tilbage, inden Klokken er 4. Jeg skal derfor forbeholde mig i Morgen at tage fat paa dette Spørgsmaal.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen, Tirsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Rettens Pleje.

Mødet hævet Kl. 4.

27de Møde.

Tirsdag den 18. November, Kl. 1,

Formanden: Ved Folketingsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist) er modtaget et Andragende fra Lærer ved Nibe kommunale Realskole, Bunk, der tidligere har været Lærer ved en privat Realskole, om at faa sin Anciennitet som Lærer i Folkeskolen forhøjet.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Rettens Pleje.

Forhandlingerne genoptoges.

Justitsministeren (Alberti): Som allerede af den ærede Ordfører oplyst, møde vi jo under dette Afsnit paa ny Spørgs-

maalene om Eden. Vi møde Spørgsmaalene i begge Henseender, baade Spørgsmaalet, om Eden skal aflægges før eller efter at Vidneforklaringen er afgiven, og Spørgsmaalet, om Eden skal bibeholdes eller helt ud afskaffes. Hvad det første Spørgsmaal angaar, om Eden skal aflægges før eller efter Vidneforklaringen, synes det mig, at dette Spørgsmaal maa i sig selv stille sig ens baade i civile og kriminelle Sager, og da det høje Ting allerede i Afsnittet om civile Sager med saa stort Flertal — saa vidt jeg husker med 70 Stemmer eller der omkring — har vedtaget, at Eden skal aflægges efter Vidneforklaringen, fastholder jeg ikke min tidligere Modstand derimod, fastholder altsaa for saa vidt ikke Lovforslaget paa dette Omraade, hvilket vil sige, at jeg af Udvalgets Forslag yderligere kan tiltræde Nr. 124, 130, 131 og 132. Derimod kan jeg ikke tiltræde Ændringsforslaget Nr. 126, da dette Ændringsforslag foruden at angaa Spørgsmaalet om, naar Eden skal aflægges, tillige strejfer ind paa Spørgsmaalet om de Tilfælde, hvor Ed ikke skal kunne afkræves.

Hvad det Spørgsmaal angaar, om Eden overhovedet skal benyttes eller ikke, har jeg jo allerede under et tidligere Afsnit gjort Rede for min Opfattelse af dette Spørgsmaal i Almindelighed, og jeg haaber ikke, at det høje Ting ved den Afstemning, som da fandt Sted i et ret faatalligt Møde, virkelig definitivt har afgjort denne Sag. Men hvad enten nu dette er Tilfældet eller ikke, vil jeg dog gerne fremhæve, at naar vi nu møde Spørgsmaalet her igen under Strafferetsplejen, er det i Virkeligheden ikke det samme Spørgsmaal som det, der blev afgjort under et tidligere Afsnit, for saa vidt borgerlige eller civile Sager angaar. Thi man kan meget vel have den Opfattelse, at Eden er en saa vigtig Sag, at man ikke bør kræve den anvendt, hvor det drejer sig alene om Pengespørgsmaal, hvilket jo gennemgaaende vil være Tilfældet, naar Talen er om civile Sager, og alligevel have og hævde den Anskuelse, at hvor det drejer sig om Ikendelse af Straf, er selve det Spørgsmaal, som ved Sagen skal afgøres, af saa langt vigtigere og mere indgribende Betydning for de paagældende, at man ikke burde gøre det store Spring fra den nuværende Tilstand, som det vilde være her rent ud at afskaffe Eden.

Naar jeg fraraader Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 126, er det, fordi dette Ændringsforslag foruden sit øvrige